

fost dominante și în *Ein Traum* de Edvard Grieg, o altă poveste țesută în jurul sentimentului iubirii, spusă cu delicatețe și nuanțe poetice bine selectate, ce a marcat jumătatea recitalului.

Însoțitor subtil și inteligent al vocii protagonistului, Livia Teodorescu-Ciocănea ne-a oferit un moment pianistic plin de rafinament și sensibilitate în care cele două miniaturi ale lui Frederic Chopin, *Grande Valse Brilliance* și *Fantaisie Impromptu*, s-au constituit într-un veritabil preludiv al momentelor vocale ce au urmat. De altfel, prin pedanteria sugerată de unele dintre frazările alese de Livia Teodorescu-Ciocănea, a cărei experiență scenică am putut să o regăsim și în versiunea celor două piese de Chopin prezentate în această seară, publicul a fost introdus în atmosfera muzicii franceze din secolul al XIX-lea, păstrată apoi și de Lucian Corchiș. Acesta a interpretat mai întâi *Chanson d'amour*, unul dintre cele mai dificile lieduri compuse de Gabriel Faure, în care interpretul, devenit întruchipare a romanticului incurabil ce își cântă iubirea, este însoțit cu delicatețe de acompaniamentul pianistic arpeggiat, pentru ca apoi să cânte cu însuflețire aria lui Faust, *Salut! demeure chaste et pure* din opera omonimă a lui Charles Gounod, demonstrând o dată în plus o afinitate aparte pentru repertoriul francez.

După o scurtă trecere prin lumea exuberantă și plină de patos a cântonetei italiene reprezentată în acest recital de serenada *Ideale* și piesa *L'alba separa dalla luce l'ombra* compuse de Paolo Tosti, Lucian Corchiș a interpretat una dintre cele mai

emoționante arii din repertoriul romantic, aria lui Lenski, *Kuda, kuda* din *Evgheni Oneghin*. Impresionant în montarea acestui titlu reprezentativ al creației lui Ceaikovski de la Opera Națională București, unde a devenit, în opinia mea ca și a multor altora, unul dintre interpreții de referință din actuala generație, alături de Tudor Ilincăi, ai rolului lui Lenski, Lucian Corchiș a reluat și în cadrul recitalului de sâmbătă tulburătoarea confesiune a personajului lui Ceaikovski. Și de această dată am remarcat accentele poetice și alternanța de nuanțe prin care Lucian Corchiș a construit cu minuțiozitate o pagină muzicală dominată de sentimentul premonitoriu al morții dar și de o anumită nepuțință în fața trecerii implacabile a timpului și a imposibilității de a mai îndrepta o nedorită desfășurare a evenimentelor de până înaintea scenei duelului.

Încheiat în sonoritățile calde ale cântonetei *Core'ngrato* de Salvatore Cardillo, recitalul ne-a oferit așadar ocazia de a participa la o seară muzicală de înaltă ținută, în care am aplaudat doi artiști de primă mărime ce au colaborat într-o desăvârșită simbioză: tenorul Lucian Corchiș posesor al unei voci calde și profunde, a cărui versatilitate stilistică s-a evidențiat o dată în plus, și pianista Livia Teodorescu-Ciocănea, ce s-a dovedit și în această seară un subtil partener al solistului, care însă a știut să sublinieze momentele importante ale lucrărilor impunându-și spiritul exigent deja familiar melomanilor.

Mădălin Alexandru STĂNESCU

În țară

Festivalul Internațional „Leonard” - ediția a XIV-a

Teatrul Muzical „Nae Leonard” din Galați organizează în fiecare an *Festivalul Internațional Leonard*, eveniment ce atrage personalități ale artei lirice din țară și de peste hotare, anul acesta, ediția a XIV-a desfășurându-se în perioada 29 octombrie - 26 noiembrie 2017, cu spectacole aparținând unor genuri muzicale diverse, de la jazz la operă, de la recital instrumental la spectacol de balet.

Deschiderea festivalului a fost marcată de premiera musicalului *My fair Lady* de Frederick Loewe, o versiune regizorală nouă, modernă, propusă de directorul instituției basul Teodor Niță, ce înlocuiește varianta regretatului Emil Pinghireac ce a ținut afișul teatrului timp de 30 de ani. Teodor Niță a urmărit și a reușit să realizeze un spectacol fluent, unitar, în care scenele se succed fără întreruperi, fiind susținut în această concepție de inventivitatea scenografei Andreea Săndulescu. Dificultățile impuse de complexitatea rolurilor ce provoacă artiștii să fie în egală măsură actori, cântăreți și dansatori, au fost depășite cu succes atât

de cei experimentați, care au jucat zeci de spectacole cât și de cei ce au debutat în rolurile respective. Astfel, soprana Silvia Alice Niță a realizat o *Eliză* frumoasă și simpatică, cu o dicție perfectă (am remarcat claritatea deosebită a expunerii textului în prima parte, atât de dificilă), cu o voce caldă și precisă în redarea partiturii muzicale și dezinvoltă în momentele dansante; basul Teodor Niță, un experimentat, pedant și matur *domn Higgins*, a creat un personaj credibil, convingător, dominând scenele, susținut de experiența zecilor de spectacole jucate în acest rol. În rolul gunoierului *Alfred Doolittle*, basul Dan Popescu a cântat cu vervă și precizie, a dansat și a fost plin de șarm și de umor în redarea limbajului stradal, completat de cei doi companioni ai săi, tineri și simpatici, cu voci clare și frumos timbrate, Costel Donose și Adrian Țurcanu. Într-o veritabilă ascensiune artistică, bas-baritonul Dominic Cristea și-a ascuns vârsta reală, creind un *colonel Pickering* simpatic, cu reacții pline de

naturaletă și un umor spontan; Viorica Mărăndici, în *d-na Pearce* a fost un judecător necruțător atât pentru intransigentul profesor cât și pentru „naiva” sa elevă iar Florina Nistor (*doamna Higgins*) s-a ridicat la înălțimea rangului aristocrat englezesc având o postură și o dicție perfecte pentru o doamnă distinsă din înalta societate; simpaticul și amoretatul *Freddy* și-a găsit în Tudorel State un corespondent credibil.

Regia a mers pe coordonatele tradiționale ale lucrării dar cu „poante” („ieșirea” lui Doolittle și a celor doi companioni din cârciuma lui George) și soluții revuistice (mâna înmănușată care îi oferă profesorului Higgins jobenul și bastonul). În același sens, participarea prin gesturi și pantomimă a dirijorul Eugen Dan Drăgoi în comunicarea directă cu publicul, crează un plus de bună dispoziție, fără a afecta demersul muzical, orchestra sunând clar, bine ritmat și precis în toate momentele. Corul, condus

de Daniel Nistor și baletul, într-o coregrafie reluată din vechea montare aparținând maestrului Constantin Floriean, cu unele note personale aduse de maestra de balet Gabriela Gegea, două ansambluri bine închegate și pline de tinerețe, au participat cu entuziasm și dăruire la scenele de ansamblu. Repertoriul Teatrului Muzical gălățean s-a îmbogățit cu un nou spectacol, care cu siguranță se va juca cu succes, în stagiunile ce vor urma, dacă luăm în considerație reacția entuziastă a publicului ce a umplut până la refuz sala de spectacol.

Au urmat trei zile de jazz grupate sub genericul "Danube Jazz & Blues Festival" ediția a IV-a, în care, pe scena

gălățeană au evoluat formațiile New Levites, Cyfer, Alex Calancea Band, (Moldova), Leonard Theatre Band (alcătuită din instrumentiști: Nicolae Mantu - pian, Marian Proca chitară, Mugurel Bezman - bass Emanoil Dragomir - tobe și cântărețele: Cristina Vasopol și Mariana Piscică, membri ai secției de Revistă a Teatrului Muzical "Nae Leonard"), Luiza Zan, Eyot, (Serbia) When violon meet guitar, Vasko the Patch (Bulgaria), Night Losers.

Cu siguranță, Recitalul susținut de pianistul Eduard Kunz, unul dintre primii 10 pianști ai lumii cum a fost nominalizat de BBC Music Magazine, în seara de 11 noiembrie în sala Teatrului Muzical, va rămâne puternic amprentat în memoria melomanilor care au participat la eveniment, onorați de prezența la Galați a unui pianist de renume mondial. Selecția de *Preludii și Fugi din Clavecinul bine temperat vol.I* de Johann Sebastian Bach, *Sonata nr. 14 op. 27 n. 2 "Quasi una fantasia" (Moonlight Sonata)* și *Sonata nr. 21 op. 53 "Waldstein"* de Ludwig van Beethoven, un program dificil și rar prezent pe afișe, a purtat auditoriul într-o altă lume, oscilând între finețea sunetului adus aproape de liniștea absolută și pasiunea unui temperament vulcanic.

După doar două săptămâni de pregătiri, duminică 12 noiembrie, colectivul teatrului gălățean a prezentat o nouă premieră, opera *Bal mascat* de Giuseppe Verdi în regia lui Paolo Bosisio (Italia), decorurile lui Domenico Franchi (Italia) sub bagheta dirijorului Cristian Sandu (Cluj Napoca). Distribuția a beneficiat de prezența unor soliști de marcă, invitați din țară și străinătate: soprana Cristina Radu (o *Amelie* cu o postură elegantă și frumoasă, cu o voce caldă, cu un *piano* de calitate), mezzosoprana Andrada Roșu (o *Ulrica* plină de aplomb, plină de dramatism și forță expresivă), tenorul Cristian Bălășescu (un *Riccardo* convingător cu acute sigure, fexibil și expresiv în frazare), baritonul Roberto Bortoluzzi (un *Renato* bine conturat vocal și scenic în mod generos). Basul Dan Popescu (*Tom*) alături de solistul teatrului Dominic Cristea (*Samuel*) cu voci

grave bine reliefate au dat viață cuplului conspiratorilor iar soprana Adelina Diaconu, solistă a Teatrului gălățean (în simpaticul paj *Oscar*) a cântat cu mult curaj și clar toate coloraturile, cu o tehnică bine pusă la punct și o evoluție scenică precisă. Tenorii Valentin Vasopol (*Silvano*) și Tudorel State (un judecător și un servitor) au completat distribuția. Sub bagheta dirijorului Cristian Sandu orchestra a sunat omogen, cu o impresionantă paletă de nuanțe, cu solo-uri frumos executate, coordonarea scenă- fosă fiind permanent echilibrată. La rândul său, corul, instruit de Daniel Nistor s-a dovedit un personaj activ pe scenă, susținând clar și expresiv partitura muzicală. Intervențiile coregrafice ale baletului au fost coordonate de Gabriela Gegea atât în scena vrăjitoarei cât și în ultimul act, cu dansuri în maniera celor de epocă, pline de energie. Păstrând o linie clasică în gândirea regizorală Paolo Bosisio a oferit un *Bal mascat* ce urmărește logica acțiunii, lăsând în prim plan frumusețea muzicii verdiene să capteze atenția spectatorului, completând și ghidând cu măiestrie imaginile scenice.

Sâmbătă 18 noiembrie programul festivalului a fost completat cu un spectacol de balet, un titlu celebru în repertoriul mondial de gen de câteva decenii, "*Zorba*" pe muzica lui Mikis Theodorakis și în concepția artistică a unui renumit coregraf american Lorca Massine, o realizare de excepție a colectivului Operei Naționale Române din Cluj Napoca, ce ne-a făcut să ne aducem aminte de performanțele din trecut ale colectivului gălățean, care în stagiunea 2007-2008 a montat spectacolul "*O Ellinas Alexis Zorbas*", libretul și coregrafia fiind semnate de regretatul coregraf Attilas Akilas Silvester, muzica Eugen Dan Drăgoi.

Duminică 19 noiembrie a avut loc spectacolul cu opera *Cenerentola* de G.Rossini, în aceeași distribuție de la premieră, realizare comentată pe larg la momentul respectiv și care și de această dată a fost prezentată la un bun nivel calitativ, mezzosoprana Florentina Soare completându-și palmaresul internațional în vara lui 2017 cu

Marele premiu la Concursul Internațional de Canto *Hariclea Darclée* și Grand Prix Opera și Prix de l'Opera de Cluj Napoca la Concursul Internațional de cânt "George Enescu"-Paris.

Programul Festivalului Leonard a fost completat sâmbătă 25 noiembrie cu o seară camerală inedită, în prima parte evoluând soprana Adelina Diaconu, într-un program de lieduri românești și prime audiții ale lucrărilor compozitorului italian Angelo Inglese care a asigurat și acompaniamentul pianistic iar în partea a doua, am admirat performanțele interpretative de excepție ale trio-ului ProArte alcătuit din

Anda Petrovici - vioară, Marin Cazacu - violoncel și Andrei Licareț - pian.

Angelo Inglese prețuiește sensul cuvântului și capacitatea sa de a genera emoții, în liedurile prezentate (scrise între anii 2015-2017) folosind fie texte vechi precum tripticul *Madrigali dei sogni* de Gabriele D'Annunzio scris în 1886 ce amintește, într-un anumit sens, de stilul madrigalistic al lui Claudio Monteverdi, fie din actualitate așa cum descoperim în liedul *Gocce* pe textul actriței și poetei Emanuela Mulè, textul și muzica explorând acea dimensiune interioară în care propriul nostru EU se dizolvă și se regăsește în tot Universul. Soprana Adelina Diaconu a reușit să creeze o punte spirituală între liedul românesc și cel italian, punând amprenta personalității sale în interpretarea lucrărilor "Ce te legeni codrule", "Somnoroase păsărele", "Stelele-n cer" de Nicolae Bretan, "De-ai ști iubite" și "Te știam numai din nume" de Eugen Doga, "Madrigali dei sogni", "Gocce", Shsss..." și "Venezia la luna" de Angelo Inglese. Am apreciat calitatea deosebită a timbrului său vocal, frazarea, susținerea și dicția, calități puse în valoare de acompaniamentul pianistic condus cu știință și rafinament de Angelo Inglese, un subtil muzician polivalent (compozitor, dirijor, pianist).

În partea a doua a *Serii camerale*, trio-ul ProArte a propus două opusuri de referință din repertoriul de gen: Trio pentru pian, vioară și violoncel op.11, în Si bemol major de Ludwig van Beethoven și Trio op. 8, în Si major de Johannes Brahms. Fiecare apariție a ansamblului cameral este o adevărată sărbătoare a muzicii, publicul gălățean având ocazia să trăiască pentru prima oară experiența unei asemenea audiții performante, creată de cei trei muzicieni de elită, pe care de altfel a primit-o cu entuziasm și cu minue întregi de aplauze și ovații.

Ultima seară a festivalului, duminică 26 noiembrie, a adus pe scena Liricului gălățean o excepțională reprezentație

a operei "La Traviata" de Giuseppe Verdi, ce a marcat astfel 60 de ani de la includerea acestui titlu în repertoriul Teatrului Muzical "Nae Leonard" din Galați. Invitații serii au fost trei artiști celebri ai artei lirice românești actuale: soprana Diana Țugui, tenorul Florin Guzgă și baritonul Vasile Șerban care au evoluat alături de soliștii teatrului Lăcrămioara Crihană, Lenuța Bercaru, Dominic Cristea, Dan Popescu, Dumitru Barbu, Gheorghe Racoviță sub bagheta dirijorului italian Angelo Inglese. Concepția regizorală a doamnei Eleonora

Constantinova (o montare din 2001 a Traviatei pe scena gălățeană), bazată pe evoluția sentimentelor eroinei principale precum cele patru anotimpuri (primăvară- actul I, vara- actul II, toamna- actul III și iarna- actul IV) și cadrul scenografic elaborat de regretatul scenograf Gîrgore Gorduz, au oferit o înțelegere profundă a dramei *Violetei Vallery*, magistral întruchipată de soprana Diana Țugui, cu un cânt vibrant ce transmite emoții profunde, o apariție scenică plină de feminitate și delicatețe; tenorul Florin Guzgă a creat un tulburător *Alfredo*, o voce ce a impresionat prin tehnică (a strălucit în do-ul supraacut din cabaletta), caldură și culoare în fiecare frază muzicală. Garnitura vocilor de aur a distribuției a fost completată de baritonul Vasile Șerban care a construit în *Giorgio Germont* un personaj puternic, cu o voce frumos timbrată, caldă și expresivă. Mobilizați de calitatea excepțională a invitațiilor soliștii teatrului au alcătuit o echipă omogenă cu o interpretare muzicală unitară. Corul a fost activ pe scenă, precis în atacuri (dirijor Daniel Nistor) iar sonoritățile orchestrei au fost clare, lucrate cu meticulozitate de dirijorul Angelor Inglese care a imprimat permanent simțul dramei fiecărei scene și fiecărui cuvânt.

Ediția 2017 a Festivalului Internațional "Leonard" a fost una reușită, în care colectivul actual al Teatrului Muzical gălățean, unica instituție de acest gen din țară, a dovedit că este într-o veritabilă ascensiune profesională.

Laura SAVA

Corespondențe

Întâlnirile Muzicale Internaționale « George Enescu »

Al 4-lea festival de muzică franceză și română din secolele 20 și 21, ca omagiu lui Dinu Lipatti, s-a ținut la Paris pe data de 16 Octombrie 2017, într-o seară frumoasă și neobișnuit de caldă. Concertul - spectacol, desfășurat în sala Colonne, a fost pus în spațiu de Anda Tăbăcaru (conferențiar la clasa de operă a Universității Naționale de Muzică din București) și prezentat de Marius Constantinescu. Lucrările prezentate au fost susținute Cosmina STANCU - mezzo-soprano, studentă la Universitatea Națională de Muzică din București, Jennifer COURCIER - soprano, cu o carieră prodigioasă în muzica de operă pe scenele renumite ale Europei și Sarah DEFRISE - soprano, laureată a numeroase premii internaționale și urmând cursuri de perfecționare cu Daniel Ottevaere. Toate cele trei cântărețe sunt laurate ale Concursului Internațional de Artă Vocală « George Enescu » 2016. Au mai contribuit la reușita concertului - spectacol corul MADRIGAL din PARIS dirijat de Pierre CALMELET, Daniel MAGDAL, și pianistii acompaniatori Alina PAVALACHE și Thierry HUILLET. O surpriză plăcută au fost vocile Leontinei VĂDUVA și Vioricăi CORTEZ. Programul concertului foarte bogat, de 2,5 ore, cu o largă panoramă de compozitori, de la muzica franceză romantică a secolului 19 până la muzica modernă a secolului 21, a permis cântăreților să-și desfășoare virtuozitatea. Debutul concertului, prin piesa vocală « Silence » de George Enescu cântată de Sarah Defrise, este impregnat de frământările interioare ale compozitorului care vede în tăcere un partener constant în depășirea vicisitudinilor. Urmează piesele delicate de Dinu Lipatti, cântate cu precizia nuanțelor de Leontina